

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሃምሳ ስድስት

የዳንኤል የመጨረሻውን ራእይ መግለጥ፤ ለዛሬ የሚመለከቱ ትንቢታዊ እውነቶችን ከሚለራዊት እይታ አንጻር

Jeff Pippenger
2024-03-24

የአልፋና የአሜጋ መርህ ማለትም እርሱ ሁልጊዜ መጨረሻውን ከመጀመሪያው ጋር እንደሚያስረዳ የሚገልጽውን መርህ በመተግበር፤ የዳንኤልን የመጨረሻ ራእይ መመልከታችንን እንጀምራለን። ስለዚህ በዳንኤል የመጨረሻ ራእይ በመጀመሪያው ቁጥር ውስጥ ዳንኤል የሆነው ቤልጣሻጽር፤ በዚያው ራእይ የመጨረሻ ክፍል ውስጥም የሚወከል መሆኑ ይታወቃል። ቤልጣሻጽር በቁጥር አንድ ውስጥ “thing” በሚለው ቃል እንደተወከለው የትንቢታዊ ታሪክ “chazon” ራእይን የሚያስተውሉ የመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ እንደሚወክል አስረድተናል። ያ የትንቢታዊ ታሪክ ራእይ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “seven times” ሲሆን፤ እርሱም ከሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ጋር የሚመጣጠን ነው። ቤልጣሻጽር በቁጥር አንድ ውስጥ ያለውን “vision” ደግሞ ያስተውላል፤ እርሱም የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት “mareh” ራእይ ሲሆን፤ የክርስቶስን ድንገተኛ መገለጥ ይወክላል።

በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ውስጥ ዳንኤል የመጀመሪያውን መልአክ እንቅስቃሴ እንዲሁም የሦስተኛውን መልአክ እንቅስቃሴ ይወክላል። ምክንያቱም ሁለቱም እንቅስቃሴዎች የአሥራ ደናግል ምሳሌን ይፈጽማሉና። በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ውስጥ ቢያንስ አምስት እውነቶች አሉ፤ እነርሱም የሚለራውያን እንቅስቃሴ አካል የነበሩ ሲሆን፤ የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ደግሞ ሊለማመዳቸውና ሊረዳቸው የሚገባ እውነቶችን ይወክላሉ። ሁለቱም እንቅስቃሴዎች የአሥራ ደናግል ምሳሌን ይፈጽማሉ። እናም በሁለቱም እንቅስቃሴዎች ውስጥ ያሉት ጥበበኛ ደናግል ያንን ትንቢታዊ እውነት እንዲረዱ ይጠየቃሉ። ሁለቱም እንቅስቃሴዎች ሚሊር እንዲገነዘብ የተመራውን የመጀመሪያውን ትንቢታዊ እውነት ሊረዱ ይገባቸዋል። ይህም በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ስባት ጊዜ” እንደተወከለ ነው። ሌሎቹ ሦስት ትይዩ ልምምዶችና ግንዛቤዎች በምዕራፉ የመጨረሻ ጥቂት ቁጥሮች ውስጥ ይገኛሉ።

የዕለቱም መሥዋዕት ከሚወሰድበት ጊዜ ጀምሮ፤ የማጥፊያውም አስጸያፊ ነገር ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ፤ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀን ይሆናል። እስከ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀን ድረስ የሚጠብቅና የሚደርስ ብፁዕ ነው። አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተ ዕረፍትን ታገኛለህና፤ በቀኖቹም ፍጻሜ በዕጣህ ትቆማለህ። ዳንኤል 12፡11-13።

የእግዚአብሔር የቀሩት ሕዝብ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ሦስት ዋና ዋና ትንቢታዊ ባህርያት ያላቸው ናቸው። የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ይጠብቃሉ፤ የኢየሱስን እምነት አላቸው፤ የትንቢትንም መንፈስ ያጸናሉ።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ ጻፍ፡ ወደ በጉ የሠርግ እራት የተጠሩ ብፁዓን ናቸው። ደግሞም እንዲህ አለኝ፤ እነዚህ የእግዚአብሔር እውነተኛ ቃላት ናቸው። እኔም ልሰግድለት በእግሮቼ ፊት ወደቅሁ። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ እንዳታደርግ ተጠንቀቅ፤ እኔ ከአንተ ጋር፤ የኢየሱስን ምስክርነት ካላቸው ወንድሞችህም ጋር አብሮ ባሪያ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ስገድ፤ የኢየሱስ ምስክርነት የትንቢት መንፈስ ነውና። ራእይ 19፡9, 10።

ሚሊራውያን በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “ዘወትሩ” የተባለው አረማዊነትን እንደሚወክል፤ እና “ዘወትሩ” “የተወሰደበት ጊዜ” 508 ዓ.ም. እንደሆነ በትክክል ተረድተው ነበር። ያንን እውነት መቃወም “የኢየሱስን ምስክርነት” ሥልጣን መቃወም ነው፤ እርሱም “የትንቢት መንፈስ” ነው፤ ምክንያቱም የትንቢት መንፈስ

ሚሊራውያን ስለ “ዘወትሩ” ባላቸው አመለካከት ትክክል እንደነበሩ በግልጽ ይለያል።

«ከዚያም ስለ ‘ዕለታዊው’ እንዲህ እየተመለከትሁ አየሁ፤ ‘መሥዋዕት’ የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ ነው እንጂ ለጽሑፍ አይገባም፤ እናም ጌታ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ሰዎች ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት ሰጠ። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ማለት ይቻላል ሁሉም ስለ ‘ዕለታዊው’ ትክክለኛው አመለካከት ላይ አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በውዥንብር ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፤ እናም ጨለማና ውዥንብር ተከትለዋል።» Review and Herald, November 1, 1850.

ሚሊራውያን በ538 ዓ.ም. ላይ ጳጳሳዊነት ወደ ሥልጣን እንዲወጡ የተቃወመው የአረማዊነት መቋቋም በ508 ዓ.ም. እንደ ተወገደ ተረድተው ነበር። ሚሊራውያን ትክክል ነበሩ፣ ነገር ግን ግንዛቤያቸው የተገደበ ነበር። በቁጥር አንድ በቤልጣሻጽር የተወከሉት የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝቦች፣ ከ508 እስከ 538 ዓ.ም. ያለው ጊዜ በጥምቀቱ ጊዜ ከተሰጠው ኃይል በፊት በክርስቶስ ታሪክ ውስጥ በነበሩት ሠላሳ ዓመታት የዝግጅት ዘመን የተመሰለ ትንቢታዊ ዘመን እንደሚወክል ያያሉ። ይህ ትንቢታዊ ዘመን ደግሞ ከ1776 እስከ 1798 ድረስ ያለውን ትንቢታዊ ዘመን እንደሚወክል ያያሉ፤ እንዲሁም እነዚህ ሦስቱ ዘመናት ሁሉ በSeptember 11, 2001 የጀመረውን እና በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ የሚያበቃውን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ማኅተም የመቀበል ጊዜ እንደሚወክሉ ያያሉ።

በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ውስጥ፣ ዳንኤል ሚሊራውያንን እና በቤልጣሻጽር የተወከሉት ውስጥ እንደገና ሊደገሙ የሚገቡትን አምስት አስፈላጊ እውነቶችና ልምምዶች ይወክላል። የሚሊራውያን ሦስተኛው እውነትና ልምምድ “ስለ ‘የዘወትር’ ትክክለኛው አመለካከት፣ ... ጌታ ለፍርድ ሰዓት ጩኸት የሰጡትን ... ሰጠ” የሚለው ነው። ያንን እውነት መከልከል የኤሊን ኃይትን ጽሑፎች፣ እነርሱም የትንቢት መንፈስ የሆኑትን፣ መከልከል ነው። የሚሊራውያን አራተኛው እውነትና ልምምድ፣ እንዲሁም የሦስተኛው መልአክ መልእክተኞች የሆኑት፣ የአንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ዓመታት ትንቢት ነው፤ እርሱም “የዘወትር” ተወስዶ በ508 በሆነበት ዓመት ተጀመረ።

ከ508 ጀምሮ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ዓመታት ሲቆጠሩ ወደ 1843 ያደርሳሉ፤ ነገር ግን በቀላሉ 1843 ብቻ ሳይሆን፣ ትንቢቱ በእርግጥ የ1843ን እጅግ የመጨረሻ ቀን ይጠቁማል፤ ምክንያቱም፣ “የሚጠብቅ ወደ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናችም የሚደርስ ብጹዕ ነው” ይላል። “የሚደርስ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል “naga” ሲሆን፣ ትርጉሙም “መንካት” ወይም “እጅ መጫን” ማለት ነው። ስለዚህ ትንቢቱ የሚለው፣ “የሚጠብቅ እና” 1843ን የሚነካ ወይም እጁን በእርሱ ላይ የሚጫን ብጹዕ ነው ማለት ነው።

በሚሊራውያን ታሪክ ውስጥ የመጠበቅ በረከት የነበረው የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ ለተለማመዱ ነገር ግን ለዘገየው ራእይ ለተጠበቁት ጥበበኛ ድንግልናት ነበር። ሚሊራውያን የአሥራ ድንግልናት ምሳሌና የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ፍጻሜ ሆኖ “የዘገየውን ራእይ” ሲጠብቁ ተባረኩ። በዚያ የመዘግየት ጊዜ ውስጥ ያን ምሳሌ እየፈጸሙ እንዳሉ አይ፣ በመጨረሻም ራእይ “እንዲናገር” አይ። የመዘግየታቸው ጊዜና ተስፋ መቁረጣቸው የተመሠረተው ሁለት ሺህ ሦስት መቶው ዓመታት በ1843 እንደሚጠናቀቁ በተሳሳተ መለየት ላይ ነበር፤ ነገር ግን ራእይ በእውነት ለ1844 ነበር። ተስፋ መቁረጣቸው ክርስቶስ ሳይመለስ የ1843 ዓመት በማብቃቱ የተፈጠረው በራሳቸው ልምምድ ላይ የተመሠረተ ነበር። ተስፋ መቁረጣቸውና ከዚያ በኋላ ለመጠበቅ በመረጡት ላይ የተነገረው በረከት ሁሉ የተመሠረተው 1843 ዓመት በመጨረሻው ቀን ላይ ነበር፤ ይህም 1844ን “የሚነካ” ወይም “የሚደርስበት” ነው።

የአሥራ ድንግል ምሳሌ ፍጻሜ እንደ ሆነው የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ልምምድ፣ በቤልጣሻጽር የተመሰሉት ዘንድ ይገነዘባል እና ይደገማል። በቤልጣሻጽር የተመሰሉት የሚያውቁት አምስተኛው እውነትና

ልምምድ ይህ ነው፤ በ“ዘመኑ መጨረሻ” ዳንኤል “በዕጣው ይቆማል”።

“ማጎተሙ ከተፈታ ወዲህ እና የእውነት ብርሃን በራእዮቹ ላይ ከበራ ጀምሮ ዳንኤል በድርሻው ቆሞአል። እርሱ በድርሻው ቆሞአል፤ በዘመኑ ፍጻሜ ሊገባ የነበረውን ምስክርነት ይሸከማል።” ስብከቶችን ንግግሮች፣ ቅጽ 1፣ 225, 226.

ሚሊራውያን በ1798 የዳንኤል መጽሐፍ በተፈታ ጊዜ ከዚያ መጽሐፍ የመጣው የእውቀት መጨመር ያስከናወነውን የመንጻት ሂደት ተለማመዱ። በቤልጣሻጽር የተመሰሉት ግን በ1989 የዳንኤል መጽሐፍ በተፈታ ጊዜ ከዚያ መጽሐፍ የመጣው የእውቀት መጨመር ያስከናወነውን የመንጻት ሂደት ይለማመዳሉ። እንዲሁም የዳንኤል መጽሐፍ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ማተም ውስጥ ልዩ ዓላማ እንዳለው ይረዳሉ።

«እግዚአብሔር ለአንድ ሰው የተለየ ሥራ እንዲያደርግ ሲሰጠው፣ እርሱ እንደ ዳንኤል በዕጣውና በስፍራው ሊቆም ይገባል፤ የእግዚአብሔርን ጥሪ ለመመለስ ዝግጁ፣ ዓላማውንም ለመፈጸም ዝግጁ ሆኖ።» Manuscript Releases, volume 6, 108.

እንደ ቀድሞ ሎዶቅያውያን፣ በቤልጣሻጽር የተመሰሉት ሰዎች የመጨረሻው ተሐድሶ የሚፈጸመው በዳንኤልና ራእይ መጻሕፍት፣ እነርሱም አንድ መጽሐፍ በሆኑት፣ አማካኝነት መሆኑን ይገነዘባሉ።

«የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት በተሻለ ሁኔታ ሲገቡ፣ አማኞች ፈጽሞ የተለየ ሃይማኖታዊ ልምድ ይኖራቸዋል... ከራእይ ጥናት በእርግጥ የሚረዳው አንድ ነገር አለ፤ ይህም በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለው ግንኙነት ቅርብና የተወሰነ መሆኑ ነው።» The Faith I Live By, 345.

እንደ ቀድሞ ሎዶቅያውያን የነበሩ እነርሱ፣ የሎዶቅያ ሁኔታቸውን ያውቃሉ፤ በመንፈሳዊ ሁኔታም እንደ ደረቅ አጥንቶች ሸለቆ ሞተው እንደነበሩ ያውቃሉ፤ ስለ ሞተ እና የጠፋ ሁኔታቸው የተሰጠውን ቀጥተኛ ምስክርነት ሲቀበሉም፣ እንደ መጀመሪያ ቅድሚያ ሕያዋን መሆን እንደሚያስፈልጋቸው ያውቃሉ።

“በመካከላችን ያለው የእውነተኛ እግዚአብሔርነት መነቃቃት ከፍተኛውና ከሁሉ ይልቅ አስቸኳይ የሆነ ፍላጎታችን ነው። ይህንን መፈለግ የመጀመሪያ ሥራችን ሊሆን ይገባል።” Selected Messages, መጽሐፍ 1, 121.

የመጽሐፍ ቅዱስ ተስፋ ይህ ነው፤ የሚፈልግ ሁሉ ያገኛል፣ ከዚያም መንፈስ ቅዱስ አስፈላጊውን መነቃቃት የሚያመጡት የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት መሆናቸውን እንዲያስተውሉ ይመራቸዋል።

“እኛ እንደ ሕዝብ ይህ መጽሐፍ ለእኛ ምን ማለት እንደሆነ በምንረዳበት ጊዜ፣ በመካከላችን ታላቅ መነቃቃት ይታያል።” Testimonies to Ministers, 113.

የዳንኤል የመጨረሻው ራእይ ፍጻሜ፣ በምዕራፍ አሥራ ሁለት እንደተገለጸው፣ በዚያ የመጨረሻ ራእይ በመጀመሪያው ቁጥር በብልጣሶር እንደተመሰለው፣ የእግዚአብሔርን የመጨረሻ ዘመን የቃል ኪዳን ሕዝብ የሚያፈራውን ተሞክሮ ይለይታል። በዚያ ዳንኤል፣ በብልጣሶር እንደተመሰለ፣ ሁለቱንም የውስጥ ራእይ የሆነውን የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ራእይ እና የውጭ ራእይ የሆነውን የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታት ራእይ ያስተውላል። “ነገሩንም” እና “ራእዩንም” ያስተውላል። የchazon ራእይንና የmareh ራእይን ያስተውላል። የመቅደሱንና የሰራዊቱን መረገጥ እንዲሁም የመቅደሱንና የሰራዊቱን መመለስ ያስተውላል። ሁለቱንም የኡላይ ወንዝ ራእይ እና የሕዳቅ ወንዝ ራእይ ያስተውላል።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“የእግዚአብሔር ቃል እጅግ የቀረበ ጥናት ያስፈልጋል፤ በተለይም ዳንኤልና ራእይ በሥራችን ታሪክ ውስጥ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ትኩረት ሊያገኙ ይገባል። ስለ ሮማዊው ኅይልና ስለ ጳጳስና በአንዳንድ መስመሮች የምንለው ምናልባት ያነሰ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ነቢያትና ሐዋርያት በእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ መነሳሳት ሥር የጻፉትን ለሰዎች ትኩረት ልንሰጥ ይገባል። ቅዱስ መንፈስ ነቢይነቱን በመስጠትም ሆነ በተሳሳተ ክስተቶች ውስጥ ነገሮችን እንዲህ አድርጎ አዘጋጅቶአል፤ ይህም የሰው ወኪል ከእይታ ውጭ እንዲቆይ፣ በክርስቶስ ውስጥ ተሰውሮ እንዲሆን፣ የሰማይም ጌታ አምላክና ሕጉ ከፍ ከፍ እንዲሉ ለማስተማር ነው። የዳንኤልን መጽሐፍ አንብቡ። በዚያ የተወከሉትን መንግሥታት ታሪክ ነጥብ በነጥብ አስታውሱ። የመንግሥት ሰዎችን፣ ምክር ቤቶችን፣ ኃይላን ሠራዊቶችን ተመልከቱ፤ እግዚአብሔርም የሰውን ትዕቢት እንዴት እንዳዋረደ፣ የሰውንም ክብር በትቢያ ውስጥ እንዴት እንዳዋረደ ተመልከቱ....”

“ዳንኤል ከእግዚአብሔር የተቀበለው ብርሃን በተለይ ለእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት ተሰጥቶ ነበር። በኡለይና በሂዳቄል ዳርቻ፣ በሺናር ታላላቅ ወንዞች አጠገብ ያየው ራእይ አሁን በፍጻሜ ሂደት ላይ ነው፣ የተነገሩትም ክስተቶች ሁሉ በቅርቡ ይፈጸማሉ።”

«የዳንኤል ትንቢቶች በተሰጡበት ጊዜ የአይሁድ ሕዝብ ሁኔታ ምን እንደነበረ አስቡ።»

“ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት የበለጠ ጊዜ እንስጥ። ቃሉን ሊገባን እንደሚገባ አናስተውለውም። የራእይ መጽሐፍ በውስጡ ያለውን ትምህርት እንድናስተውል በሚያዝ ትእዛዝ ይከፈታል። ‘የዚህን ትንቢት ቃል የሚያነብ፣ የሚሰሙትም በውስጡ የተጻፉትን የሚጠብቁ ብጹዓን ናቸው፤ ጊዜው ቀርቦአልና’ ሲል እግዚአብሔር ያውጃል። እኛ እንደ ሕዝብ ይህ መጽሐፍ ለእኛ ምን እንደሚል በምናስተውልበት ጊዜ፣ በመካከላችን ታላቅ መነቃቃት ይታያል። ምንም እንኳን እርሱን እንድንፈልግና እንድናጠና ትእዛዝ ተሰጥቶን ቢሆንም፣ የሚያስተምረውን ትምህርት ሙሉ በሙሉ አናስተውልም።”

“በቀድሞው ዘመን መምህራን ዳንኤልንና ራእይን የታተመ መጻሕፍት ናቸው ሲሉ አውጅተዋል፣ ሕዝቡም ከእነርሱ ፊቱን አዙሯል። ብዙዎችን ከማንሳት የከለከላቸው እንደ ምስጢር የሚታይ መጋረጃ፣ እግዚአብሔር ራሱ ከቃሉ እነዚህ ክፍሎች ላይ እጁን አንሥቶታል። ‘ራእይ’ የሚለው ስም ራሱ፣ የታተመ መጽሐፍ ነው የሚለውን ንግግር ይቃረናል። ‘ራእይ’ ማለት አስፈላጊ የሆነ ነገር መገለጡ ማለት ነው። የዚህ መጽሐፍ እውነቶች ለእነዚያ በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት የሚኖሩ ሰዎች ተነግረዋል። መጋረጃው ተወግዶ ባለበት በቅዱሳን ነገሮች መቅደስ ውስጥ ቆመናል። በውጭ ልንቆም አይገባንም። ልንገባ ይገባናል፤ ነገር ግን በቸልተኛና በአክብሮት የጎደለው አሳብ ወይም በችኮላ እርምጃ አይደለም፣ ነገር ግን በአክብሮትና በእግዚአብሔር ፍርሃት ነው። የራእይ መጽሐፍ ትንቢቶች ሊፈጸሙ ወደሚገባቸው ጊዜ እየቀረብን ነው....”

“እኛ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስ ክርስቶስን ምስክርነት አለን፤ ይህም የትንቢት መንፈስ ነው። ዋጋ የሌላቸው እንቁዎች በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ይገኛሉ። ይህን ቃል የሚመረምሩ ሰዎች አእምሮአቸውን ግልጽ አድርገው ሊጠብቁ ይገባል። በመብላትና በመጠጣት የተጣመመ ምቹትን ፈጽሞ ሊያስተናግዱ አይገባቸውም።”

“እነዚህን ቢያደርጉ፣ አእምሮው ይደናበራል፤ ከዚህ ዓለም ታሪክ የመጨረሻ ትዕይንቶች ጋር የሚዛመዱት ነገሮች ትርጉም ምን እንደሆነ ለማወቅ በጥልቀት ለመቆፈር የሚያስፈልገውን ጫና መሸከም አይችሉም።”

“መጽሐፈ ዳንኤልና ራእይ በተሻለ ሁኔታ ሲረዱ፣ አማኞች ፈጽሞ የተለየ መንፈሳዊ ልምምድ ይኖራቸዋል። ንጹሐን ልብ ላላቸው ሽልማት የሚሆነውን ብጹዕና ለማግኘት ሁሉም ሊያበረታቱት ስለሚገባቸው ባህሪ፣ ልብና አእምሮ እንዲያስተውሉ ከሰማይ የተከፈቱትን ደጆች እንደሚያሳዩ እንደዚህ ያሉ እይታዎች ይሰጣቸዋል።”

“ጌታ በራጅይ ውስጥ የተገለጠውን ለመረዳት በትሕትናና በዝሕብነት የሚፈልጉትን ሁሉ ይባርካል። ይህ መጽሐፍ ከማይሞት ሕይወት ጋር እጅግ የተሞላ እና በክብርም የተሞላ ብዙ ነገር ይዟል፤ ስለዚህ ሁሉም በቅን ልብ የሚያነቡትና የሚመረምሩት ሰዎች፣ ‘የዚህን ትንቢት ቃላት የሚሰሙ፣ በውስጡም የተጻፉትን የሚጠብቁ’ ለሆኑት የተሰጠውን በረከት ይቀበላሉ።”

ከራጅይ መጽሐፍ ጥናት አንድ ነገር በእርግጥ ይገባል—ያም በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለው ግንኙነት የቅርብና የተረጋገጠ መሆኑ ነው።

“በሰማይ ያለው ዓለምና በዚህ ዓለም መካከል አስደናቂ ግንኙነት ይታያል። ለዳንኤል የተገለጡት ነገሮች በኋላ በጳጥሞስ ደሴት ለዮሐንስ በተደረገው መገለጥ ተጨምረው ተሟሉ። እነዚህ ሁለት መጻሕፍት በጥንቃቄ ሊጠኑ ይገባል። ዳንኤል ሁለት ጊዜ፣ የዘመኑ ፍጻሜ እስከሚደርስ ድረስ ምን ያህል ይሆናል? ብሎ ጠየቀ።”

“እኔም ሰማሁ፣ ነገር ግን አላስተዋልሁም፤ ከዚያም፡- ጌታይ ሆይ፣ የእነዚህ ነገሮች ፍጻሜ ምን ይሆናል? አልሁ። እርሱም፡- ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ የተዘገገ የታተመ ናቸውና። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ነገር ግን ክፉዎች ክፉ ያደርጋሉ፤ ከክፉዎችም አንድም አያስተውልም፣ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ። የዘወትር መሥዋዕቱ ከሚወገድበትና አጥፊው ርኩሰት ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀን ይሆናል። እስከ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀን ድረስ የሚጠብቅና የሚደርስ ብጹዕ ነው። አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተ ታርፋለህና፣ በዘመኑም ፍጻሜ በዕጣህ ትቆማለህ።”

“መጽሐፉን ማጎተም የፈታው ከይሁዳ ነገድ አንበሳ ነበር፤ በእነዚህም የመጨረሻ ዘመናት ሊሆን የሚገባውን ራጅይ ለዮሐንስ ሰጠው።

“ዳንኤል በዕጣው ውስጥ ቆሞ፣ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ የታተመውን ምስክርነቱን ይሸከም ዘንድ ቆመ፤ በዚያን ጊዜም የመጀመሪያው መልአክ መልእክት ለዓለማችን ሊታወጅ ነበር። በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት እነዚህ ነገሮች ወሰን የሌለው አስፈላጊነት አላቸው፤ ነገር ግን ‘ብዙዎች ይነጻሉ፣ ይነጣሉም፣ ይፈተናሉም፣’ ‘ንጥኣን ግን ክፉ ያደርጋሉ፤ ከንጥኣንም አንዱ ስንኳ አያስተውልም።’ ይህ ምንኛ እውነት ነው! ኃጢአት የእግዚአብሔርን ሕግ መተላለፍ ነው፤ እናም ስለ እግዚአብሔር ሕግ የሚበራውን ብርሃን የማይቀበሉ ሰዎች፣ የመጀመሪያውንና የሁለተኛውንና የሦስተኛውን መልአክ መልእክቶች አዋጅ አያስተውሉም። የዳንኤል መጽሐፍ በዮሐንስ ራጅይ ውስጥ ይፈታል፣ ወደዚህም ምድር ታሪክ የመጨረሻ ትዕይንቶች ይወስደናል።”

“ወንድሞቻችን በመጨረሻዎቹ ዘመናት አደጋዎች መካከል እንደምንኖር በአእምሮአቸው ይይዙ ይሆን? ራጅይን ከዳንኤል ጋር በማገናኘት አንብቡ። እነዚህን ነገሮች አስተምሩ።” Testimonies to Ministers, 112-115.